

До питання місцевої терапії хронічної венозної недостатності

Квітчата Г.І., Лукієнко О.В., Шевченко В.О.

Кафедра загальної фармації та безпеки ліків

*Національний фармацевтичний університет, Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів
фармації, м. Харків, Україна*

tbl_e@ukr.net

Хронічна венозна недостатність (ХВН) є дуже поширеною патологією, на яку страждає майже 17% населення України та 22-45% населення розвинених країн віком старше 30 років. До важливих аспектів медикаментозного лікування ХВН є заходи, спрямовані на профілактику її виникнення у населення групи ризику, купірування патологічних проявів на ранніх стадіях захворювання, досягнення компенсованої форми ХВН та ін. У випадку звернення пацієнта за безрецептурним препаратом для симптоматичного лікування ХВН, провізор обов'язково повинен встановити відсутність у пацієнта «загрозливих» симптомів, які дозволяють запідозрити ускладнення перебігу захворювання і вимагають негайного звернення до лікаря. Крім того, при виборі лікарського засобу значення мають не лише стадія ХВН, але й лікарська форма місцевого ангіопротектора.

Наразі зареєстровані в Україні ангіопротекторні лікарські засоби для місцевого застосування представлені 36 найменуваннями лікарських препаратів у формі гелів, мазей, кремів, виготовлених на основі гепарину, есцину, троксерутину, венорутинолу та ін.

Найширше ангіопротекторні лікарські засоби для місцевого застосування представлені у формі гелів (30 найменувань – 84%), бо вони обумовлюють швидке та повне вивільнення діючих речовин з основи та проникнення їх крізь глибокі шари шкіри у венозну стінку. Але необхідно відзначити й особливість застосування цієї форми. Нанесення гелів здійснюють на неушкоджену шкіру, виключаючи можливість їх використання шляхом втирання при флебітах. У випадку ж, коли ХВН обтяжена запальними захворюваннями шкіри, що супроводжуються надмірною сухістю та подразненням ділянки, на яку слід наносити топічний засіб, альтернативою в терапії можуть стати лікарські препарати для місцевого застосування у формі крему та мазі.

Таким чином, враховуючи доступність та фармакоекономічну доцільність топічних засобів ангіопротекторної дії на фармацевтичному ринку України, хворі на ХВН мають змогу не лише вільно купувати ці засоби, а й отримувати повний обсяг інформації про відмінності застосування їх місцево залежно від стадії ХВН, стану скомпрометованих ділянок шкіри з ознаками ХВН та про вид лікарської форми, яка є доцільною у вказаних умовах. Саме таке використання ангіопротекторних лікарських засобів має зменшити період перебігу хвороби, полегшити стан хворого та підвищити якість його життя.